

Gerechtshof te 's-Gravenhage

derde enkelvoudige belastingkamer

12 oktober 1994

nummer: **930926**.

UITSPRAAK

op het beroep van de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid X B.V. te Z tegen de uitspraak van de Inspecteur, het hoofd van de eenheid Belastingdienst/Ondernemingen, betreffende na te noemen naheffingsaanslag, zomede tegen het besluit van de Inspecteur omtrent kwijtschelding van de in evenbedoelde naheffingsaanslag begrepen verhoging.

1. Naheffingsaanslag en bezwaar

Blijkens aanslagbiljet gedagtekend 27 november 1991, aanslagnummer --, is aan belanghebbende een naheffingsaanslag in de loonbelasting en de premie volksverzekeringen opgelegd over het tijdvak 1 januari 1990 tot en met 31 december 1990.

Het nageheven enkelvoudige bedrag aan belasting en premie beloopt f 24.601, over een gedeelte van welk bedrag, groot f 24.332, de verhoging als bedoeld in artikel 21, lid 1, eerste volzin, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (100 percent) is toegepast.

Van deze verhoging heeft de Inspecteur direct bij het opleggen van de naheffingsaanslag ambtshalve 75 percent kwijtgescholden.

Deze naheffingsaanslag is, na daartegen door belanghebbende gemaakt bezwaar, door de Inspecteur bij de bestreden uitspraak gehandhaafd. Bij die uitspraak heeft de Inspecteur - naar hij ter zitting heeft bevestigd - tevens het besluit genomen van de in de naheffingsaanslag begrepen verhoging geen verdere kwijtschelding te verlenen dan reeds ambtshalve was verleend.

2. Loop van het geding

Belanghebbende is van de bovenvermelde uitspraak en van bovenvermelde kwijtscheldingsbesluit in beroep gekomen bij het Hof. In verband daarmee is van belanghebbende door de griffier een griffierecht geheven van f 75.

De Inspecteur heeft een verzoogschrift ingediend.

De mondelinge behandeling van de zaak heeft plaatsgehad in raadkamer ter zitting van het Gerechtshof van 4 mei 1994, gehouden te 's-Gravenhage.

Aldaar is verschenen de Inspecteur. Namens belanghebbende, die door de griffier bij aangetekende brief, ter post bezorgd op 31 maart 1994, in kennis is gesteld van plaats, dag en uur van de mondelinge behandeling der zaak, is niemand ter zitting verschenen.

Het Hof heeft bij mondelinge uitspraak van 18 mei 1994 de uitspraak alsmede het kwijtscheldingsbesluit van de Inspecteur bevestigd. Belanghebbende heeft verzocht de mondelinge uitspraak te vervangen door een schriftelijke. In verband met dat verzoek is op 15 september 1994 een griffierecht betaald van f 150.

3. Vaststaande feiten

Op grond van de stukken van het geding is, als tussen partijen niet in geschil, dan wel door een van hen gesteld en op zichzelf aannemelijk, het volgende komen vast te staan:

Belanghebbende verricht werkzaamheden op het gebied van x-bezigheden. Bij een in augustus 1991 bij belanghebbende ingesteld boekenonderzoek voor de loonbelasting is vastgesteld: dat in 1990 een aantal personen, die niet bij naam bekend zijn, voor belanghebbende werkzaamheden hebben verricht, dat belanghebbende ter zake van die werkzaamheden aan die personen betalingen heeft gedaan tot een bedrag van f 12.637 en dat op deze betalingen geen inhoudingen hebben plaatsgevonden. Naar aanleiding van dat onderzoek heeft de Inspecteur de onderwerpelijke naheffingsaanslag opgelegd. Op het netto-loon heeft hij het tarief voor zogenaamde anonieme werknemers toegepast, uitkomend op een bruto-loon van f 40.554 en een loonheffing van f 24.332.

Voorts is tijdens het onderzoek gebleken dat in enkele gevallen de tabel onjuist werd toegepast. Ter zake is aan enkelvoudige belasting f 269 aan loonheffing nageheven. Deze correctie is tussen partijen niet in geschil.

4. Omschrijving geschil en standpunten van partijen

Partijen houdt verdeeld de vraag of de onderwerpelijke naheffingsaanslag tot het juiste bedrag is opgelegd, welke vraag belanghebbende ontkennend, doch de Inspecteur bevestigend beantwoordt. Partijen doen hun standpunten steunen op de gronden welke daartoe door hen zijn aangevoerd in de stukken. De Inspecteur heeft zijn standpunt ter zitting toegelicht. Hij heeft aldaar aan zijn in de stukken gegeven uiteenzetting geen grieven of weren toegevoegd.

5. Conclusies van partijen

5.1. Het beroep van belanghebbende strekt - zo heeft het Hof de conclusie van belanghebbende begrepen - tot vermindering van de naheffingsaanslag tot f 7.676 aan enkelvoudige belasting en premie, met dienovereenkomstige vermindering van de verhoging.

5.2. De Inspecteur heeft geconcludeerd tot bevestiging van de bestreden uitspraak en het kwijtscheldingsbesluit.

6. Overwegingen omtrent het geschil

6.1. Nu noch gesteld noch gebleken is dat de onder 3 bedoelde personen hun werkzaamheden niet in het kader van een tot belanghebbende staande dienstbetrekking hebben verricht, heeft, gelet op de onder de vaststaande feiten vermelde bevindingen van het boekenonderzoek, de Inspecteur naar 's Hofs oordeel de onderwerpelijke naheffingsaanslag terecht opgelegd naar een gebruteerd loon en met toepassing van het tarief van artikel 26b van de Wet op de loonbelasting 1964.

6.2. Uit de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 26b (voor 1990 artikel 26a) van de Wet op de loonbelasting 1964 blijkt dat het tarief van 60 (voor 1990: 40) percent niet bedoeld is voor situaties waarin men te goeder trouw is, maar ten onrechte ervan uit is gegaan dat er geen dienstbetrekking was.

6.3. Naar de Inspecteur terecht heeft gesteld rust op belanghebbende de bewijslast dat een zodanige situatie zich heeft voorgedaan.

6.4. Met de Inspecteur is het Hof van oordeel dat belanghebbende geen, althans onvoldoende feiten en omstandigheden heeft aangevoerd welke de conclusie rechtvaardigen dat belanghebbende aan voormelde bewijslast heeft voldaan.

6.5. De stelling van belanghebbende dat het absurd is dat er over een netto-uitbetaling van f 12.637 exclusief verhoging en heffingsrente een bedrag van f 24.601 aan loonbelasting en premie volksverzekeringen wordt geheven, kan aan de juistheid van de onderwerpelijke naheffingsaanslag niet afdoen.

6.6. Blijkens de wetsgeschiedenis heeft de wetgever bewust gekozen voor een tarief van 60 (voor 1990: 40) percent om het verschijnsel van de anonimiteit op effectieve wijze tegen te gaan.

6.7. Wat de opgelegde verhoging betreft heeft de Inspecteur ter motivering daarvan op de zitting gewezen op de brief van 22 november 1991 waarbij hij de verhoging heeft aangekondigd, welke brief tot de gedingstukken behoort.

6.8. Met de in die brief vermelde overwegingen die tot het opleggen van de verhoging hebben geleid, heeft de Inspecteur het bewijs geleverd dat het aan grove schuld van belanghebbende is te wijten dat te weinig belasting is geheven.

6.9. Belanghebbende heeft geen, althans onvoldoende feiten en omstandigheden aangevoerd welke aanleiding zouden kunnen geven tot een vermindering van de per saldo opgelegde verhoging.

6.10. Nu het Hof ook overigens geen aanleiding ziet tot een verdere kwijtschelding dan de Inspecteur heeft gedaan, moet het kwijtscheldingsbesluit worden bevestigd.

7. Proceskosten

Het Hof acht geen termen aanwezig voor een veroordeling in de proceskosten als bedoeld in artikel 5a van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken.

8. Beslissing

Het Gerechtshof **BEVESTIGT** de uitspraak waarvan beroep alsmede het kwijtscheldingsbesluit.

Aldus vastgesteld in raadkamer op 12 oktober 1994 door mr. J.W.M. Tijnagel, raadsheer, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier mevrouw mr. A.M. van Duijvendijk.

Van Duijvendijk

Tijnagel

Aangetekend aan partijen verzonden:

Van de beslissing omtrent de verhoging is mededeling gedaan ter openbare terechtzitting van 18 mei 1994.